

lagte Regnskab, dels paa det af den ærede Minister foreløbig lagte Budget. Den ærede Minister gjorde gjældende, at det tegnede daarligt i Aar, idet nemlig Løgeauktionen havde givet et ringe Udbytte, men han søiede til, at Balancen stod alligevel ikke daarlig, idet der i Diebliffet gjordes Regning paa et Overstus af 27,000 Kr. Jeg tror heller ikke, man skal være bange for et mindre godt Udbytte af Løgeauktionen, idet det meget let vil kunne findes, at denne Abonnement ingenlunde er den for Theatret heldigste Maade at anvende Pladserne paa. Kan Theatret fylbes uden Abonnement, er det vist heldigt for det. Med Hensyn til Taxterne skal jeg kun sige til, at det ikke kan være Flertallets Mening at ville bestridde Administrationens Ret til at fastsætte disse Taxter, lige saa lidt som med Hensyn til lignende Taxter paa andre Omraader, t. Ex. Jernbanetaxterne; men jeg forudsætter ikke desto mindre, at det Naturlige vil være, at der med Hensyn til Fasttættelsen af Taxterne ved det kongelige Theater foregaar en Aftale mellem Ministeren og Rigsdagen. Jeg antager forøvrigt, at Normen for Fasttættelsen af disse Taxter vil bestemmes af Hensyn til, hvad der giver det bedste Udbytte og altsaa ved de ad statistisk Bei fremkomne Oplysninger i den Henseende om, hvad der er det Heldigste for Theatret — om man saa vil. Med Hensyn til Udgifterne skal jeg kun overfor det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som jo desværre ikke er tilstede i Aften, udtale, at naar han — og det er jo, hvad der i det Hele fra den Side er blevet gjort gjældende — indvendte imod dette Budget, at det ikke var rigtigt at binde Theatret saa stærkt med Hensyn til Bevillingen, og at det ikke var rigtigt for os at indlade os paa Bedømmelsen af Ting, hvorom vi i Virkeligheden ikke kunne have nogen Mening, ser jeg ikke, at denne Betragtning paa nogen Maade gjælder mere lige overfor Theatret end lige overfor saa mange andre Forhold, vi have til Behandling her i Rigsdagen. Der er jo i den Henseende en saadan Mængde af Detailler særlig til Behandling i Finantsudvalget, som gaa dybt ind i Enkeltheder, og det Ting, der ganske vist ere af den Besslaffenhed, at vi om de allerfleste maa sige, at det i og for sig ligger udenfor vort Omraade at kunne have en aldeles begrundet Mening om, hvorvidt det One eller det Andet er rigtigt. Ikke desto mindre er det baade Udvalgets og Rigsdagens Pligt at danne sig en Mening derom efter det Syn og efter de Oplysninger, som kan tilveiebringes. Det fører nu en Gang det hele System med sig, og vil man ikke kaste det overbord paa alle Omraader, saa ser jeg ikke, det er nødvendigt at gjøre det paa et enkelt. Jeg er overbevist om, at Thinget ikke vil indlade sig paa en videregaaende Behandling af Detailler, end man anser for høist nødvendig, og jeg tror, at Klagerne over Detailbehandling her i Thinget ere i høi Grad

overdrevene, navnlig naar man har villet gjøre denne Betragtning gjældende i de senere Aar; thi jeg tror med Grund at kunne sige, at Detailbehandling ikke har været saa stærk i de senere Aar som tidligere. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at det er med megen Aret, man tager asyde Oberst Eschering til Indtægt for den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds hævdede Opfattelse, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Dog vil jeg overfor den høitærede Minister endnu kun tilføie, at det er en Forglemmelse, naar man ikke paa Konto 1 a. har optaget de 400 Kr. til den Benefice-Godtgjørelse, han omtalte. Det blev allerede nævnt i Udvalget, og det er, som sagt, kun en Forglemmelse, at det ikke er ifet, Derimod er det ikke en Forglemmelse, at man ikke har tilspøiet de 4,000 Kr. til Lønninger paa Konto 1 b.; thi denne Konto, der jo hedder: „Lønninger, som give Ret til Alverdomsforfølgelse“, er i de senere Aar stegen ganske overordentligt. Det er naturligt, at den stiger, idet der nemlig af enhver Medtættelse, der finder Sted paa Pensionskontoen, skal overføres en vis Kvotabel paa den her omtalte Konto for Skik-Pensionsberettigede, saa det er ligefrem, at den Aar for Aar maa stige med et vist Beløb; men Sagen er, at den er stegen langt mere, end dette Hensyn berettiger til, nemlig med det Dobbelte deraf, og man har derfor troet, at det var paa Tide med en saadan ganske liden Naamindelse, som disse 4,000 Kr. i Virkeligheden ere, at sætte en Grænse for Stigningen. Forøvrigt ville jo disse 4,000 Kr. ikke kunne lægge Bæmskeligheber i Veien. Den ærede Minister hævdede den Betragtning overfor Konto 10: „Udgifter af ubestemt Omfang“, at denne Titel skulde have en saadan Betydning, at Ministeren kunde føle sig mere ubunden overfor disse Bevillinger end overfor de andre. I den Henseende kan jeg ikke give den ærede Minister Ret. Bevillingen vil paa den ene Konto ligesom paa den anden i Virkeligheden blive ligesaa bindende som enhver anden Budgetpost. Der er jo ingen Budgetpost, der er bindende paa den Maade, at ubestemte Udgifter efter vort hele Finantsystem overhovedet ikke kunne afholdes. Man er jo en Gang kommen ind paa, at, naar en Minister tror at burde paa sit eget Ansvar udgive Penge, kan han gjøre det i Tillid til, at han for Rigsdagen kan give saadanne Grunde, at der ingen Tvivl er om, at han vil faae dem efterbevilgede. Denne Regel vil jo ogsaa gjælde overfor Konto 10 paa Theatret budgettet ligesom overfor enhver anden Konto, og jeg kan ikke erkjende, at denne Konto specielt skulde have nogen fra de øvrige Poster paa Finantsloven forskjellig Karakter. At den nuværende Underbalance, som dette Theaterraar eventuelt kommer til at ende med, skal dækkes, kan der ingen Tvivl være om, forsaavidt der bliver Underbalance. Den ærede Minister har stillet i Udfigt,